

[Krag.]

de Beregninger og Opstillinger, som knytter sig til Valget til Folketinget i 1935, men Resultatet viser i hvert Fald, hvad ogsaa Vælgerne vil mærke sig forud for det kommende Valg, at Rigstinget sammenlignet med Folketinget vil blive Socialdemokratiets stærkeste Fæstning, og hvor megen Grund der er til at bidrage dertil, ja, det maa naturligvis Det konservative Folkeparti og det radikale Parti selv afgøre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: I sine Udtalelser om Forholdstalsvalgmaaden nævnte det ærede Medlem Hr. Krag, at man i Frankrig nu havde Valg i Enkeltmandskredse med en Omvalgsmetode, og at denne Ordning skulde være saa udmærket, at det var den, der havde dannet Basis for den forholdsvise Samling, der har været i fransk Politik. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at denne gunstige Opfattelse deles ikke i Frankrig. Der er man af den Anskuelse, at den Metode, man der er slaaet ind paa, er den for det parlamentariske Systems gode Udvikling uheldigste. Man vil praktisk talt hver Dag se Artikler i det store førende politiske Blad „Le Temps“, som opfordrer baade Regeringen og Deputeretkammeret og Senatet til hurtigst muligt at skride over til Forholdstalsvalgmaaden, idet Omvalgsmetoden i høj Grad benyttes til at binde de enkelte Medlemmer af Parlamentet til mange forskellige Standpunkter, og dette skulde efter Bladets Mening være Grunden til, at Partiforholdene i Frankrig er saa udviklede, at det er saa usikkert for en Regering at vide, om den har sit Flertal med sig eller ikke. Og saa vidt jeg ved, er der for ganske nylig endog fra Regeringens Side fremsat et Forslag i det franske Deputeretkammer, der netop gaar ud paa paa Grund af de uheldige Erfaringer, man har haft med det System, som det ærede Medlem Hr. Krag nævnte, at gaa over til Forholdstalsvalgmaaden.

Korsgaard: Det almindelige Forhold for en konservativ Taler maa jo være det, at han betragter Regeringen som Modstander, og ud fra den Betragtning plejer jeg normalt, praktisk talt i hvert Fald, kun at henvende Ordet til Ministeren, idet jeg betragter de to Partiers Ordførere, henholdsvis den socialdemokratiske og den radikale, som den anden Ordfører i Sagen,

idet Ministeren er den egentlige. I det givne Tilfælde kan jeg ikke faa saa forfærdelig meget at sige til den Side, der støtter Regeringen, hvad enten det saa er Ministeren eller de eventuelle Ordførere for Regeringspartierne. Vi er jo enige i den foreliggende Udformning, og selv om man jo nok har Eksempler paa, at der ogsaa kan føres lange Diskussioner, naar man er enig, vil jeg dog ikke i det foreliggende Tilfælde gøre Forsøg derpaa.

Der er jo foretaget visse Ændringer i det oprindelig forelagte Forslag, og de er efter min Mening alle Forbedringer. Det kunde efter min Mening, og den deles af ikke saa faa inden for de Konservative — der er ganske vist ogsaa nogle, der har en anden Mening —, have været ønskeligt, at man havde bevaret den gamle Ordning med Hensyn til at støtte et Parti — det er der jo gjort nogle Bemærkninger om i Betænkningen fra konservativ Side —, idet der bag ved dette for mig ikke saa meget ligger det, at en Mand vil bryde ud. Af den Slags vil man jo i Almindelighed altid finde nogle Stykker, der siger om sig selv, at de er selvstændige, og de faar jo ogsaa ofte nogle Vælgere til at sige det, men vi ved alle, at hidtil har det altid vist sig, at saadanne Separatbevægelser overmaade sjældent har nogen lang Levetid, og jeg mener ogsaa, at det nu engang maa være Vælgerne, der bestemmer, hvilke Personer man vil have inden for et vist Omraade, og derfor er jeg ked af, at man begrænser Valgfriheden til at vælge den Person, Vælgerne i en given Situation helst vil have inden for det Omraade, hvor Vælgerne overhovedet har Mulighed for at vælge.

Med disse Bemærkninger skal jeg forlade Forslaget og gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Krag, som talte for Venstre. Jeg vil da begynde med at mindes, at det ærede Medlem Hr. Krag i sin Ministertid gav Udtryk for, at naar han kunde slaa en politisk Handel af med et Parti, som han i øvrigt i Almindelighed ikke handlede med, ogsaa en Handel, der gik ud over det Parti, han normalt samarbejdede med, saa gav han saa nogenlunde en god Dag i Valglovens Principper, og han gjorde det ikke mindst med Hensyn til det Princip, at de mere tyndt befolkede Dele af Landet skulde være forholdsvist stærkt repræsenteret. Paa denne Baggrund maa jeg sige, at jeg tror ikke et Hak paa Idealiteten i det ærede Medlems Argumentation. Han har derimod fundet ud af, at hans Parti kan have Fordel af at